

sygn. akt II Ka 141/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Jacek Klęk
Protokolant	-	st. sekr. sąd. Zdzisława Drózdź

przy udziale prokuratora Marka Wojtysiaka, po rozpoznaniu w dniu 10 VIII 2022 r. sprawy **A. K. (1)**, oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na skutek apelacji oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku – VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. z 14 marca 2022 r. w sprawie VII K 108/21,

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. Zasądza od A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa:
 - a) 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz
 - b) 40 (czterdzieści) złotych tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 141/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w			

Łasku VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. z 14 marca 2022 r. w sprawie VII K 108/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd		

	w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Słowem wstępu należy wyjaśnić, że w sytuacji gdy środek zaskarżenia w postaci apelacji wywiedziony jest przez oskarżonego, który nie jest reprezentowany przez profesjonalnego obrońcę Sąd nie jest związany wskazanymi w apelacji zarzutami, a jedynie kierunkiem zaskarżenia. Ma to miejsce w sytuacji, jeżeli zgłoszone zarzuty są nieczytelne i utrudniają odkrycie intencji autora, jakie naruszenia przepisów lub reguł gromadzenia dowodów i czynienia ustaleń oskarżony w rzeczywistości kwestionuje. Z treści apelacji (...) wynika wyraźnie, że koncentruje się on na uzasadnieniu zarzutu wymierzenia mu rażąco niewspółmiernie surowej kary. Z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

tym koresponduje
wniosek
odwoławczy.

Jednocześnie jednak
oskarżony wskazuje
na zaistnienie w
procedowaniu Sądu
meriti szeregu
uchybień
sprowadzających się
do naruszenia jego
uprawnień
procesowych.

Powyższe
zdecydowało o
zakwalifikowaniu
przez Sąd
Odwoławczy
przedmiotowej
apelacji jako
kwestionującej
wyrok w całości.

Zażywiczyszy
mieszany charakter
podniesionych
zarzutów Sąd w
pierwszej kolejności
odnie się do
wyszczególnionych
w apelacji uwag
odnoszących się
do procedowania
przez Sąd Rejonowy,
a w dalszej
części omówi zarzut
dotyczący rażąco
niewspółmiernej
kary.

Zarzut obraży
przepisów
postępowania
opisane w apelacji
to:

- 1) naruszenia art.
170 § 1 pkt.
2 k.p.k. poprzez
oddalenie wniosku

dowodowego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka; przy czym danych świadka w apelacji oskarżony nie sprecyzował, a z akty wynika, że składał jeden wniosek – dotyczący G. G. (k. 352v);

2) naruszenia art. 172 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego o konfrontację wyjaśnień skarżącego i współoskarżonego M. M. (1), który „wszystko zgonił na oskarżonego” a ponadto wyjaśniał nieprawdę negując towarzystwo dziewczyny;

3) art. 175 § 1 i 2 k.p.k. poprzez uniemożliwienie mu z korzystania z prawa do składania wyjaśnień.

Co do żadnego z podniesionych uchybień oskarżony nie wskazywał czy miał, a jeśli tak. jaki wpływ na treść wyroku. Sąd jednak badał te okoliczności z urzędu z uwagi na treść art. 433 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo

zasadny albo
niezasadny

Odnosząc się do zarzutu obrazy art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. Sąd Okręgowy nie stwierdza aby postanowienie Sądu Rejonowego z 17 lutego 2022 r. (k. 352v) było wadliwe. Dopuszczenie dowodu jest decyzją Sądu, przy czym podstawowym kryterium pozostaje przydatność przeprowadzenia wnioskowanego dowodu dla oceny zasadności stawionych oskarżonemu zarzutów. Analiza argumentacji Sądu przytoczonej w uzasadnieniu decyzji o oddaleniu wniosku dowodowego oraz treści tego wniosków dowodzi słuszności stanowiska Sądu Rejonowego. Analogicznie rzecz odnosi się do nieuwzględnienia wniosku skarżącego o konfrontacje jego wyjaśnień i wyjaśnień M. M..

Oskarżony domagał się konfrontacji z wyjaśnieniami M. M. podnosząc, że ten wyjaśnił nieprawdę twierdząc, że działał pod presją A. K. oraz

negując to, że „był z dziewczyną”. Co do kwestii pierwszej – M. M. wyjaśnił, że dokonując wspólnie z (...) kradzieży paliwa był pod presją apelującego, ale owej presji nie sprecyzował. Co istotniejsze, Sąd meriti dokonując ustaleń faktycznych takiej okoliczności nie ustalił (poprzestał na stwierdzeniu, że pomysłodawcą był A.P. K., a M. M. przystał na ten pomysł, czego skarżący nie kwestionuje). Sąd nie przywołał jej także uzasadniając wymiar orzeczonej wobec A.P. K. kary. Co do kwestii drugiej nadmienić trzeba, że owa „dziewczyna M. M.” zaistniała w postępowaniu wyłącznie skutkiem relacji A.P. K., który wyjaśniając w dochodzeniu (k. 90-91) podał, że w okresie kwietnia i maja 2020 r. mieszkał w miejscowości N. wspólnie z M. M. oraz dziewczyną tegoż, a w kolejnych wyjaśnieniach – już po zmianie stanowiska, co do zarzutu – wyjaśniając odnośnie kradzieży

na szkodę stacji paliw A. podał: „Więcej nikt inny (poza M. M. – przyp. JK) ze mną nie był na tej stacji i w tym pojeździe. No może jeszcze dziewczyna M. M. (1).” (k. 105). Okoliczności tej M. M. zaprzeczył wyjaśniając, że w tamtym czasie nie był w związku z kobietą. Powyższe oznacza, że sam(...)nie był pewien, co do obecności wspomnianej „dziewczyny”, a przy tym nie stwierdził wyjaśniając na okoliczność powyższego aby miała ona w jakikolwiek sposób uczestniczyć w kradzieży (wszak wyjaśnił jedynie, że może była a nie, że była). Zważywszy powyższe decyzja Sądu Rejonowego o oddaleniu wniosku oskarżonego o konfrontację wyjaśnień jego i M. M. była słuszną, bowiem postulowana czynności nie dotyczyła istotnych okoliczności sprawy (po pierwsze żaden z dowodów nie pozwalał na ustalenie obecności na miejscu kradzieży „dziewczyny M.” a

po wtóre żaden z dowodów, nie wyłączając wyjaśnień A.P. K. nie wskazywał na to, że owa „dziewczyna” w jakikolwiek sposób współdziałała z oskarżonymi).

Analogicznie rzecz przedstawia się z oczywiście zbędnym przesłuchiwaniami (...) – wszak w sprawie nie chodzi o to kto towarzyszył oskarżonym gdy mieszkali w N. ale o to kto dokonywał przypisanych oskarżonym czynów zaistniałych w innych miejscowościach.

Zapoznawszy się z protokołami z rozprawy głównej Sąd nie stwierdza także aby skarżący był pozbawiany prawa do składania wyjaśnień. Trudno uznać za coś więcej niż polemikę jego twierdzenia o uniemożliwianiu mu swobodnej wypowiedzi, skoro miał zarówno możliwość swobodnego składania wyjaśnień (k. 352 i n.) a także składał i uzasadniał wnioski dowodowe. Nadto Sąd uwzględnił jego wniosek o

<p>odroczenie rozprawy do czasu ustanowienia obrońcy, czego nie uczynił, a przy tym i nie wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>W zakresie opisanych uchybień oskarżony nie skonkretyzował wniosku odwoławczego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Rażąco niewspółmierna surowość wymierzonej kary roku pozbawienia wolności wyrażająca się:</p> <p>a) dysproporcją pomiędzy karą a stopniem społecznej szkodliwości czynu przypisanego tj. wg oskarżonego dokonaniem kradzieży paliwa wartości 100 zł;</p> <p>b) nieuwzględnieniem przy wymiarze kary motywów, które kierowały skarżącym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>(„powodów dlaczego to paliwo ukradłem ... nie miałem jak poruszać się tym samochodem”);</p> <p>c) nieuwzględnieniem przy wymiarze kary jego deklaracji naprawienia szkody w przyszłości.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Analizując dolegliwość skazania kształtowaną wobec oskarżonego przez karę pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych (przy ustaleniu stawki na kwotę 10 zł) oraz środek kompensacyjny i rozstrzygnięcie o kosztach, w kontekście argumentacji Sądu Rejonowego tego dotyczącej, Sąd Okręgowy nie stwierdza aby ta skutkowałą rażąco niesprawiedliwością kary orzeczonej wobec skarżącego. Po pierwsze nie jest prawdą, by oskarżonemu przypisano kradzież paliwa wartości 100 zł – bo łącznie było</p>			

to 649,78 zł. Po wtóre – odnosząc się bezpośrednio do zarzutu z pkt. a – rażąca niewspółmierność kary wskazana w art. 438 pkt 4 k.p.k. ma charakter oceny, a jej istota wyraża się oczywistym nieuwzględnieniem zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy skutkującym tym, że w społecznym odczuciu orzeczona kara oczywiście niesprawiedliwą. Nie chodzi więc o każdą ewentualną różnicę, co do wymiaru kary, lecz różnicę ocen tak istotną, że w świetle wszystkich okoliczności popełnionego czynu oraz osoby sprawcy karę wymierzoną nazwać można byłoby – w potocznym rozumieniu tego słowa – „rażąco” niewspółmierną, czyli nieakceptowalną.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy podzielić argumentację Sądu I instancji, w której to Sąd uwzględnił

charakter
naruszonego dobra
oraz właściwie
ustalił okoliczności
obciążające i
łagodzące, z
poszanowaniem
dyrektyw wymiaru
kary z art. 53
k.k. Sąd I instancji
prawidłowo przyjął,
że działanie
oskarżonego
cechowała wysoka
karygodność.
Słusznie odwołał
się do uprzedniej,
wielokrotnej
karalności
oskarżonego.
Oskarżony
przypisano
dokonanie ogółem
pięciu wykroczeń
dokonanych z
wykorzystaniem
tego samego modus
operandi.
Niewątpliwie istnieją
podstawy do
stwierdzenia, że
łączna wartość
szkody nie był
znaczna, bo o 149,14
zł przekraczała
graniczną wartość
uzasadniającą
zastosowanie art. 12
§ 2 k.k. Jednakowoż
dla oceny stopnia
społecznej
szkodliwości co
najmniej równie
ważna jest ilość
czynów
przypisanych (tu:
5) bo to ona
determinuje stopień
zawinienia i
poczucie

bezkarności
oskarżonego
dowodząc tego,
że dla niego
prawo własności
służące innym ma
znaczenie o ile
przedmiot własności
da się ukraść
i spożytkować dla
siebie. Oskarżony
usprawiedliwił się
tym, że nie zmienił
tablic
rejestracyjnych, a
szukał pracy, do
czego potrzebował
samochodu a nie
miał za co kupić
paliwa. Pierwsza z
okoliczności nie ma
charakteru
łagodzącej bowiem
posługiwanie się
fałszywymi
tablicami
rejestracyjnymi
pojazdu od 2019
r. jest odrębnym
przestępstwem,
trudno więc
nagradzać
oskarżonego za to,
że nie popełnił
kolejnego
przestępstwa nb
zagrożonego
analogicznie jak
czyn z art. 278
§ 1 k.k.). Co do
drugiej okoliczności
poszukiwanie pracy
– choć niewątpliwie
pożądane społecznie
nie może
usprawiedliwiać
czynów
przestępnych. Do
tego, już po
dokonaniu

przypisanych
czynów oskarżony
pracował
zarobkowo, tak w
Polsce, jak i
za granicą. Gdyby
wieć w istocie
miał jakiegokolwiek
wyrzuty sumienia
w związku z
przedmiotowymi
zachowaniami,
gdyby miało dla
niego znaczenie
pokrzywdzenia
innych osób, miał
możliwość i mógł
zapłacić za
skradzione paliwo,
zwłaszcza że sam
definiuje szkodę
jako nieznaczną.
Oskarżony nauczony
doświadczeniem
wcześniejszych
skazań (za
przestępstwa p-ko
mieniu), winien
wykazać się
większym
rozumieniem
konsekwencji
swoich czynów,
jednak mimo tego,
ponownie,
pięciokrotnie,
dopuścił się
zachowań
wymagających
interwencji
prawnokarnej.
Trudno w tej
sytuacji stwierdzić,
aby kara inna
niż pozbawienie
wolności mogła
spełnić cele z
art. 53 k.k. Kary
wolnościowe już
jakieś 20 skazań

<p>wstecz przestały być dla oskarżonego karami dolegliwymi. Zdaniem Sądu tylko pozbawienie wolności jest w stanie oddziaływać na przyszłe zachowania oskarżonego – stąd Sąd nie stwierdza by dolegliwość skazania kształtowana przede wszystkim przez karę pozbawienia wolności (oskarżony nie upatrywał się surowości w rozstrzygnięciach o grzywnie, środka kompensacyjnym czy kosztach) nie przystawała do okoliczności czynu, stopnia zawinienia oskarżonego, jego cech osobistych oraz wartości skradzionego mienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku poprzez orzeczenie w miejsce kary pozbawienia wolności kary 10.000,00 zł grzywny.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wniosek jest niezasadny. Wynika to wprost z okoliczności przytoczonych powyżej. Zdaniem Sądu jest jeszcze jeden aspekt – oskarżony postuluje absurdalnie wysoką grzywnę (w odniesieniu do czynu) w sytuacji gdy, od dwóch lat nie był w stanie naprawić szkody wartości 649,78 zł. Wniosek zatem pozostaje tak samo nieskuteczny, jak złożony zarzut.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Rozpoznając apelację oskarżonego Sąd nie stwierdził konieczności orzekania poza granicami zaskarżenia.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		

<p>1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Łasku VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. z 14 marca 2022 r. w sprawie VII K 108/21</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Prawidłowo ujawniony w toku rozprawy materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony jest winny dokonania opisanych w czynie przypisanym wykroczeń które w sprawie wiąże zastosowanie art. 12 § 2 k.k. nakazujące skazanie oskarżonego za dokonanie wykroczenia jak za kradzież wg Kodeksu karnego. Równocześnie orzeczona kara odpowiada społecznej szkodliwości przypisanych</p>		

zachowań i nie przekracza wysokiego stopnia winy oskarżonego. Jakakolwiek kara nieizolacyjna nie spełniłaby celów z art. 53 k.k., w szczególności ominięłaby zasady prewencji indywidualnej, co biorąc pod uwagę wielokrotną uprzednią karalność i wielość czynów przypisanych w sprawie niniejszej jest istotne. Reasumując – przypasany oskarżonemu czyn, w świetle jego okoliczności oraz działania przez oskarżonego w ramach recydywy wskazuje na słuszność orzeczenia kary pozbawienia wolności wraz z grzywną we wskazanym przez Sąd Rejonowy wymiarze.

1.8. **Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

<p>1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2.</p>	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki związane z ryczałtem za doręczenia (20 zł) oraz kosztem doprowadzenia oskarżonego na rozprawę apelacyjną (20 zł). Opłata została wymierzona w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 r., nr 49, poz. 223).</p>	

7. PODPIS	